

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 28 februari 2019*

”Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 – Import av bioetanol med ursprung i Förenta staterna – Slutlig antidumpningstull – Dumpningsmarginal fastställd på landsomfattande nivå – Talan om ogiltigförklaring – Sammanslutningar som företräder icke-exporterande tillverkare och handlare/blandningsföretag – Talerätt – Villkoret direkt berörd – Villkoret personligen berörd”

I mål C-465/16 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 20 augusti 2016, och ett anlutningsöverklagande enligt artikel 176 i domstolens rättegångsregler, som ingavs den 7 november 2016,

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Boelaert, i egenskap av ombud, biträdd av N. Tuominen, advokat,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

Growth Energy, Washington (Förenta staterna),

Renewable Fuels Association, Washington,

företrädna av P. Vander Schueren, advokat, biträdd av N. Mizulin och M. Peristeraki, advokater,

sökande i första instans,

Europeiska kommissionen, företräd av T. Maxian Rusche och M. França, båda i egenskap av ombud,

ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, företräd av O. Prost och A. Massot, advokater,

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen M. Vilaras (referent), tillika tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan och D. Šváby,

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 3 oktober 2018 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 I sitt överklagande har Europeiska unionens råd yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet (T-276/13, nedan kallad den överklagade domen, EU:T:2016:340), där den dels fann att Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 49, 2013, s. 10) (nedan kallad den omtvistade förordningen), dels ogiltigförklarade den förordningen såvitt den avsåg Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC och Platinum Ethanol LLC, tillverkare av bioetanol och medlemmar i Growth Energy och Renewable Fuels Association.
- 2 I sitt anslutningsöverklagande har Growth Energy och Renewable Fuels Association yrkat att domstolen ska dels upphäva den överklagade domen i den del tribunalen där fann att talan endast i begränsad utsträckning kunde tas upp till prövning, dels ogiltigförklara den omtvistade förordningen i den mån den påverkar dem eller, i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning.

Bakgrunden till tvisten och den omtvistade förordningen

- 3 Bakgrunden till tvisten beskrivs i punkterna 1–18 i den överklagade domen och kan, i den mån den är relevant i det aktuella förfarandet, sammanfattas enligt följande.
- 4 Efter ett klagomål som ingavs den 12 oktober 2011 av ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Europiska föreningen för tillverkare av förnybar etanol), offentliggjorde kommissionen den 25 november 2011 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT C 345, 2011, s. 7), i vilket den meddelade sin avsikt att använda ett stickprovsförfarande för att välja ut vilka exporterande tillverkare i Förenta staterna som skulle omfattas av undersökningen inom ramen för detta förfarande (nedan kallat undersökningen).
- 5 Den 16 januari 2012 underrättade kommissionen fem företag som var medlemmar i Growth Energy och Renewable Fuels Association, nämligen Marquis Energy LLC, Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC och Platinum Ethanol LLC, om att de hade valts ut att ingå i urvalet av exporterande tillverkare.
- 6 Den 24 augusti 2012 delgav kommissionen Growth Energy och Renewable Fuels Association det preliminära informationsdokumentet, i vilket den redogjorde för beslutet att fullfölja undersökningen utan att vidta några provisoriska åtgärder samt att undersökningen skulle utvidgas till att omfatta handlare/blandningsföretag. I dokumentet konstaterades att det i detta skede inte var möjligt att avgöra om exporten av bioetanol med ursprung i Förenta staterna hade skett till dumpade priser,

eftersom de utvalda tillverkarna inte gjorde någon åtskillnad mellan försäljning inom landet och försäljning på export och all försäljning skedde till icke-närstående handlare/blandningsföretag som var etablerade i Förenta staterna, vilka sedan blandade bioetanol med bensin och sålde den vidare.

- 7 Den 6 december 2012 översände kommissionen det slutgiltiga informationsdokumentet till Growth Energy och Renewable Fuels Association, i vilket den på grundval av uppgifter från de icke-närstående handlarna/blandningsföretagen hade undersökt huruvida det förekom dumpning som skadade industrin inom Europeiska unionen. Kommissionen avsåg att införa landsomfattande slutgiltiga tullar på 9,6 procent, för en period på tre år.
- 8 Den 18 februari 2013 antog rådet, på grundval av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (nedan kallad grundförordningen), den omtvistade förordningen om införande av en landsomfattande antidumpningstull på bioetanol, kallad drivmedelsetanol, på 9,5 procent för en period på fem år.
- 9 Det framgår av punkt 16 i den överklagade domen att rådet, i skälen 12–16 i den angripna förordningen, fann att undersökningen visade att ingen av tillverkarna i stickprovet exporterade bioetanol till den inre marknaden och att det inte heller var de amerikanska tillverkarna av bioetanol utan handlarna/blandningsföretagen som var exportörer av den produkten till unionen. För att slutföra undersökningen hade rådet därför grundat sig på uppgifter från två handlare/blandningsföretag, som gått med på att samarbeta.
- 10 Det anges även, i punkt 17 i den överklagade domen, att rådet i skälen 62–64 i den angripna förordningen förklarat att den fann det lämpligt att fastställa en landsomfattande dumpningsmarginal, eftersom bioetanolbranschens struktur och det sätt på vilket den berörda produkten tillverkades och såldes på den amerikanska marknaden och exporterades till unionen gjorde det omöjligt att fastställa individuella dumpningsmarginaler för de amerikanska tillverkarna.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 11 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 15 maj 2013 väckte Growth Energy och Renewable Fuels Association talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.
- 12 Tribunalen upptog delvis Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan till prövning och biföll den andra delen av deras första grund, om åsidosättande från rådets sida av artikel 9.5 i grundförordningen, och ogiltigförklarade följaktligen den omtvistade förordningen i den mån den gällde fyra av de fem utvalda amerikanska tillverkarna som var medlemmar i dessa två organisationer.
- 13 Tribunalen prövade i punkterna 42–162 i den överklagade domen huruvida Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan kunde prövas i sak, genom att i tur och ordning undersöka huruvida sådana sammanslutningar som sökandena har talerätt, huruvida sökandena hade talerätt och huruvida de hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 14 Tribunalen prövade således, för det första, i punkterna 45–64 i den överklagade domen, villkoren för sammanslutningars talerätt. Den påpekade först att en sådan rätt kunde erkännas för Growth Energy och Renewable Fuels Association i deras egenskap av intresseföreningar för amerikanska tillverkare av bioetanol i tre fall, nämligen när en lagbestämmelse uttryckligen erkänner detta, när de företag som de företräder, eller vissa av dem, har egen talerätt och när sammanslutningen kan göra gällande ett eget intresse av att föra talan.

- 15 Tribunalen konstaterade först, i punkterna 47 och 48 i den överklagade domen, att Growth Energy och Renewable Fuels Association inte kunde stödja sig på det första fallet, då de inte hade preciserat någon bestämmelse som tillerkände dem en specifik rätt att väcka talan och det inte heller framgick av handlingarna att det fanns någon sådan bestämmelse.
- 16 Vidare skilde tribunalen i punkt 50 i den överklagade domen, inom ramen för det andra fallet, mellan fyra kategorier av ekonomiska aktörer som var medlemmar i Growth Energy och Renewable Fuels Association.
- 17 I punkt 51 i den överklagade domen fann tribunalen att de sistnämndas talan skulle avvisas i den mån den väckts i Marquis Energys namn, av den anledningen att det företaget väckt talan på egen hand, registrerad under målnummer T-277/13.
- 18 I punkterna 52–55 i den överklagade domen fann tribunalen att Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan också skulle avvisas i den mån den väckts i Murex och CHS namn, två handlare/blandningsföretag för bioetanol, då dessa endast var "associerade" medlemmar i endera av sammanslutningarna, utan rösträtt. Tribunalen fann att de båda företagen inte hade någon möjlighet att göra sina intressen gällande om de eventuellt skulle företrädas av sammanslutningarna och därför inte hade talerätt.
- 19 I punkt 56 i den överklagade domen angav tribunalen att det måste prövas om Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan kunde tas upp till prövning såvitt de åberopat dels de fyra utvalda tillverkarna utöver koncernen Marquis Energy, dels alla andra medlemmar än de fyra utvalda tillverkarna, Marquis Energy eller handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS.
- 20 Slutligen angav tribunalen i punkt 63 i den överklagade domen att det borde prövas, inom ramen för det tredje fallet, om Growth Energy och Renewable Fuels Association hade ett eget intresse i egenskap av sammanslutningar som deltagit i antidumpningsförfarandet.
- 21 Tribunalen prövade i punkterna 64–154 i den överklagade domen Growth Energys och Renewable Fuels Associations talerätt genom att i tur och ordning undersöka deras individuella talerätt, deras talerätt i egenskap av företrädare för de utvalda amerikanska tillverkarna och deras talerätt i egenskap av företrädare för andra medlemmar än de utvalda amerikanska tillverkarna.
- 22 Tribunalen fann i punkterna 77–87 i den överklagade domen att Growth Energy och Renewable Fuels Association hade talerätt i eget namn, enligt det tredje fallet, på grund av de processrättsliga garantier som sammanslutningar har enligt artiklarna 6.7, 19.1, 19.2, 20.2, 20.4 och 20.5 i grundförordningen, dock endast för att skydda de processuella rättigheter som de hade åberopat inom ramen för sin tionde grund.
- 23 Tribunalen fann vidare, i punkterna 90–150 i den överklagade domen, att de utvalda amerikanska tillverkarna hade rätt att väcka talan mot den omtvistade förordningen och följaktligen att Growth Energy och Renewable Fuels Association kunde väcka talan i egenskap av företrädare för deras intressen.
- 24 Den konstaterade först, i punkterna 92–104, att de utvalda amerikanska tillverkarna var direkt berörda av den angripna förordningen, och underkände sedan i punkterna 105–118 de olika argument mot detta som framförts av rådet och kommissionen.
- 25 Vid sin prövning av om de utvalda amerikanska tillverkarna var direkt berörda erinrade tribunalen för det första, i punkt 92 i den överklagade domen, om sin egen praxis enligt vilken ett bolag vars produkter påförs antidumpningstull är direkt berört, eftersom en förordning om införande av en antidumpningstull medför skyldighet för medlemsstaternas tullmyndigheter att ta ut den införda tullen utan att dessa myndigheter lämnas något utrymme för eget skön.

- 26 Den konstaterade därefter, i punkterna 93–104 i den överklagade domen, att de utvalda amerikanska tillverkarna var direkt berörda av den antidumpningstull som införts genom den angripna förordningen, då de tillverkat den produkt som när den importerades till unionen, sedan den angripna förordningens ikraftträdande, påförts antidumpningstull.
- 27 Den stödde sig därvidlag, i punkterna 93–97 i den överklagade domen, på fyra slutsatser om bioetanolmarknadens sätt att fungera, såsom faststälts av rådet. Rådet ansåg självt i den angripna förordningen att en betydande volym av bioetanol som härrörde från de fyra utvalda tillverkarna regelbundet hade exporterats till unionen under undersökningsperioden.
- 28 Slutligen tillbakavisade tribunalen i punkterna 105–118 i den överklagade domen de olika argument som framförts av rådet och kommissionen. Den angav särskilt, i punkt 114 i den överklagade domen, att även om handlarna/blandningsföretagen fick bära antidumpningstullen och det visade sig att försäljningskedjan för bioetanol blev avbruten, så att de inte hade förmåga att övervältra antidumpningstullen på tillverkarna, ändrade införandet av en antidumpningstull de rättsliga villkoren för saluföringen på unionsmarknaden av den bioetanol som de fyra utvalda tillverkarna producerade. Därför påverkades den ifrågakvarande tillverkarens rättsliga ställning på unionsmarknaden i alla händelser direkt och påtagligt.
- 29 Tribunalen konstaterade vidare, i punkterna 119–130 i den överklagade domen, att de fyra utvalda tillverkarna var personligen berörda av den omtvistade förordningen och tillbakavisade i punkterna 131–145 i domen de olika argument mot detta som framförts av rådet och kommissionen.
- 30 Tribunalen fann sedan i punkterna 151–153 i den överklagade domen att Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan inte kunde tas upp till prövning i den mån den väckts i andra medlemmars namn än de fyra utvalda amerikanska tillverkarna, eftersom sammanslutningarna inte visat att dessa andra medlemmar var direkt berörda av den omtvistade förordningen.
- 31 Tribunalen prövade sedan Growth Energys och Renewable Fuels Associations berättigade intresse av att få saken prövad. Den underkände i punkterna 155–160 i den överklagade domen kommissionens argument att Growth Energy och Renewable Fuels Association inte hade ett befintligt och aktuellt intresse av att väcka talan mot den omtvistade förordningen av den anledningen att deras medlemmar inte hade exporterat bioetanol till unionen under undersökningsperioden eller börjat göra det den dag då talan väcktes.
- 32 Tribunalen påpekade i punkt 157 i den överklagade domen att även om kommissionen, i egenskap av intervenient, inte hade rätt att framställa en invändning om rättegångshinder avseende bristande intresse av att få saken prövad, skulle tribunalen ändå pröva detta på eget initiativ. I förevarande fall slog tribunalen fast att Growth Energy och Renewable Fuels Association hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom en ogiltigförklaring av den antidumpningstull som införts genom den omtvistade förordningen på import till unionen av bioetanol tillverkad av de fyra utvalda amerikanska tillverkarna skulle kunna vara till fördel för de sistnämnda. Domstolen slog för det andra fast att de båda sammanslutningarna hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom de hävdade att deras egna processuella rättigheter har åsidosatts.
- 33 Tribunalen avslutade sin bedömning av huruvida talan kunde tas upp till sakprövning i punkterna 161 och 162 i den överklagade domen i följande ordalag:

”161 Det följer av det ovan anförda att

- förevarande talan ska avvisas i den mån den syftar till ogiltigförklaring av den [omtvistade] förordningen såvitt den rör Marquis Energy (se punkt 51 [i den överklagade domen]),

- talan ska avvisas såvitt avser de nio första grunderna i den mån sökandena har gjort gällande att de har individuell talerätt (se punkt 87 [i den överklagade domen]), och
- talan ska avvisas i den mån den syftar till ogiltigförklaring av den angripna förordningen såvitt den rör andra av sökandenas medlemmar än de fem utvalda amerikanska tillverkarna (se punkterna 55 och 154 [i den överklagade domen]).

162 Det ska emellertid konstateras att förevarande talan kan tas upp till prövning såvitt sökandena har yrkat

- för det första, att den angripna förordningen ska ogiltigförklaras såvitt den rör de fyra utvalda amerikanska tillverkarna (se punkt 150 [i den överklagade domen]), och
- för det andra, att den angripna förordningen ska ogiltigförklaras i den mån de har gjort gällande, i den tionde grunden, att deras egna processuella rättigheter har åsidosatts under antidumpningsförfarandet (se punkt 87 [i den överklagade domen]).”

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

34 Inom ramen för huvudöverklagandet har rådet yrkat att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, och
- ogilla Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan i första instans, samt
- förplikta Growth Energy och Renewable Fuels Association att ersätta rättegångskostnaderna avseende målet i första instans och målet om överklagande.

35 I andra hand har rådet yrkat att domstolen ska

- återförvisa målet till tribunalen för ett nytt avgörande, och
- låta frågan om rättegångskostnader vad avser förfarandet vid tribunalen och målet om överklagande anstå.

36 I sin svarsskrivelse har kommissionen yrkat att domstolen ska, i första hand,

- upphäva den överklagade domen, och
- avvisa talan i första instans, samt
- förplikta Growth Energy och Renewable Fuels Association att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och vid domstolen.

37 I andra hand har kommissionen yrkat att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, och
- ogilla talan såvitt avser den andra delen av den första grund som Growth Energy och Renewable Fuels Association åberopade i första instans och, vad gäller övriga delar av den första grunden liksom de övriga grunderna, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, samt
- låta frågan om rättegångskostnader i båda instanserna anstå.

- 38 I sin svarsskrivelse har Growth Energy och Renewable Fuels Association yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet i dess helhet och fastställa punkt 1 i domslutet i den överklagade domen, och
 - förplikta rådet att ersätta deras rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande.
- 39 I anslutningsöverklagandet har Growth Energy och Renewable Fuels Association yrkat att domstolen ska, i första hand,
- upphäva punkt 2 i domslutet i den överklagade domen, i den mån deras talan om ogiltigförklaring där ogillades,
 - ogiltigförklara den omtvistade förordningen i dess helhet, i den mån den berör dem och samtliga deras medlemmar, och
 - förplikta rådet att dels ersätta deras rättegångskostnader i första instans vid tribunalen och i målet om huvudöverklagande och anslutningsöverklagande vid domstolen, dels bära sina rättegångskostnader.
- 40 I andra hand, för det fall att domstolen skulle finna att målet inte är färdigt för avgörande, har Growth Energy och Renewable Fuels Association yrkat att domstolen ska
- återförvisa målet till tribunalen för individuell prövning av de första nio grunderna för ogiltigförklaring som de åberopat för egen räkning och av alla grunder för ogiltigförklaring som de åberopat i medlemmarnas, utom de fyra utvalda amerikanska tillverkarnas, namn, och
 - förplikta rådet att ersätta de kostnader som de hittills haft i målet i första instans och målet om huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet, samt i övrigt låta beslut i frågan om rättegångskostnader anstå.
- 41 I sin svarsskrivelse har rådet yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet i dess helhet och fastställa punkt 2 i domslutet i den överklagade domen, och
 - förplikta Growth Energy och Renewable Fuels Association att ersätta rådets rättegångskostnader i första instans vid tribunalen och i målet om huvudöverklagande och anslutningsöverklagande samt bära sina egna rättegångskostnader.
- 42 I sin svarsskrivelse har kommissionen yrkat att domstolen ska
- avvisa anslutningsöverklagandet eller, i andra hand, ogilla anslutningsöverklagandet, och
 - förplikta Growth Energy och Renewable Fuels Association att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av huvudöverklagandet

- 43 Till stöd för sitt överklagande har kommissionen åberopat tre grunder. Den första grunden avser en felaktig tolkning från tribunalens sida av artikel 263 FEUF och relevant rättspraxis samt bristfällig motivering av den överklagade domen. Den andra grunden är att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 9.5 i grundförordningen. Den tredje grunden är att tribunalen gjorde fel som fann att det inte var praktiskt genomförbart att tillämpa individuella tullar för de utvalda amerikanska tillverkarna.

- 44 I sin svarsskrivelse till stöd för rådet har kommissionen förklarat sig förbehållslöst ställa sig bakom rådets huvudöverklagande och dela de argument som rådet anfört i sin replik. Kommissionen har dock även anfört en grund som rådet inte anfört men som den anser att domstolen kan pröva ex officio. Den har gjort gällande att Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan borde ha avvisats, eftersom ett försvar för medlemmarnas kommersiella intressen inte ingår i sammanslutningarnas syfte, enligt deras stadgar.
- 45 Growth Energy och Renewable Fuels Association har gjort gällande att överklagandet ska avvisas i sin helhet. För det första har de gjort gällande att rådet i sin första och sin andra grund för överklagande väsentligen ifrågasatt faktiska omständigheter, dock utan att göra gällande att tribunalen missuppfattat bevisningen. För det andra anser de att rådet, inom ramen för sin tredje grund, inte har förklarat sitt resonemang tillräckligt tydligt.
- 46 Domstolen kommer först att pröva den invändning om rättegångshinder för huvudöverklagandet som anförts av Growth Energy och Renewable Fuels Association, därefter den grund som kommissionen anfört i sin inläga till stöd för rådet, om att tribunalen gjorde fel när den förklarade av Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan kunde tas upp till prövning, och slutligen den första grunden för rådets överklagande, där dessa två sammanslutningars talerätt bestrids, och mer specifikt den första delen av den grunden, om att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att de utvalda amerikanska bioetanoltillverkarna och följaktligen Growth Energy och Renewable Fuels Association var direkt berörda av den omtvistade förordningen.

Huruvida huvudöverklagandet kan tas upp till prövning

- 47 Domstolen vill påpeka att bedömningen av de faktiska omständigheterna och bevisningen visserligen inte – utom i det fall då de faktiska omständigheterna och bevisningen har missuppfattats – utgör en rättsfråga som i sig omfattas av domstolens prövning inom ramen för ett mål om överklagande. När tribunalen har fastställt eller bedömt de faktiska omständigheterna är domstolen emellertid, enligt artikel 256 FEUF, behörig att pröva tribunalens rättsliga bedömning av dessa omständigheter och de rättsliga följderna därav (dom av den 28 maj 1998, Deere/kommissionen, C-7/95 P, EU:C:1998:256, punkt 21, dom av den 10 december 2002, kommissionen/Camar och Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, punkt 69, och dom av den 28 juni 2018, Andres (Heitkamp BauHolding i konkurs)/kommissionen, C-203/16 P, EU:C:2018:505, punkt 77).
- 48 I förevarande fall har rådet genom sin första grund gjort gällande att tribunalen har begått ett dubbelt fel vid sin tolkning av artikel 263 fjärde stycket FEUF, genom att slå fast att Growth Energy och Renewable Fuels Association var dels direkt, dels personligen berörda av den omtvistade förordningen, i egenskap av företrädare för de fyra utvalda amerikanska bioetanoltillverkarna. Inom ramen för den första grunden har rådet mer specifikt bestritt att dessa tillverkare kan anses vara direkt berörda av den omtvistade förordningen, eftersom de inte exporterat bioetanol direkt till unionen.
- 49 Rådet har därmed ifrågasatt de rättsverkningar som enligt tribunalen följer av dess faktiska konstateranden, i detta fall erkännandet av att Growth Energy och Renewable Fuels Association hade rätt att väcka talan mot den omtvistade förordningen i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF. Huvudöverklagandet kan därför, åtminstone i detta avseende, ta upp till prövning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 december 2002, kommissionen/Camar och Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, punkt 71, liksom dom av den 28 juni 2018, Tyskland/kommissionen, C-208/16 P, ej publicerad, EU:C:2018:506, punkt 76, och dom av den 28 juni 2018, Tyskland/kommissionen, C-209/16 P, ej publicerad, EU:C:2018:507, punkt 74).
- 50 Härav följer att Growth Energys och Renewable Fuels Associations invändning om rättegångshinder avseende den första grunden för huvudöverklagande ska avslås, utan att det är nödvändigt att i detta skede uttala sig om de två andra grunder som rådet anfört.

Invändningen om rättegångshinder avseende Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan i första instans, som kommissionen framställt på egen hand

Parternas argument

- 51 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen borde ha avvisat Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan i första instans, eftersom stadgarna för dessa sammanslutningar inte tillät dem att tillvarata en viss branschs och/eller sina medlemmars kommersiella intressen. Enligt kommissionen är domstolen skyldig att pröva detta argument ex officio.
- 52 Den anser att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna när den i punkt 1 i den överklagade domen beskrev Growth Energy och Renewable Fuels Association som ”sammanslutningar som företräder amerikanska tillverkare av bioetanol” och i punkt 42 som ”sammanslutningar som företräder den amerikanska bioetanolindustrins intressen”. Dessa båda sammanslutningar kan i själva verket inte, i egenskap av ideella föreningar bildade enligt District of Columbia Non-profit Corporation Act (District of Columbias lag om ideella föreningar), ägna sig åt att tillvarata en viss branschs och/eller sina medlemmars kommersiella intressen.
- 53 Sådan verksamhet skulle dessutom vara oförenlig med det specifika syftet med Growth Energy, som är att ”främja etanol som en förnybar, ren och hållbar energikälla”, och med syftet bakom Renewable Fuels Association, som är att ”främja och stödja utvecklingen av en livskraftig och konkurrenskraftig inhemsk industri för förnybara drivmedel”. Dessutom har Growth Energy och Renewable Fuels Association inte ens påstått att deras talan faktiskt höll sig inom ramen för de syften som anges i deras stadgar. Tvärtom konstaterade tribunalen i punkt 75 i den överklagade domen att syftet med deras talan var att ”skydda den amerikanska etanolindustrin”.
- 54 Growth Energy och Renewable Fuels Association har hävdats att det faktum att de har ett ideellt syfte inte alls innebär att de inte kan tillvarata en viss branschs och/eller sina medlemmars kommersiella intressen, utan endast att de inte kan dra ekonomiska fördelar av sin verksamhet och ge utdelningar till aktieägare. De har tillagt att kommissionen godtyckligt har kommit fram till att syftet med Renewable Fuels Association var begränsat till inhemska överväganden och inte omfattade tillvaratagande av medlemmarnas kommersiella intressen i tredjeländer. Främjande av en inhemsk industri är också kopplat till att denna industri växer. Export är ett led i det, så den omtvistade förordningen omfattas mycket väl av dess uppgift såtillvida som den påverkar konkurrenskraften för denna industri.
- 55 I alla händelser kan kommissionen, som ”övrig part” i målet om överklagande, inte i detta skede av förfarandet åberopa att bevisningen har missuppfattats i detta avseende, då rådet inte åberopat detta, och hävda att tribunalens slutsatser om sammanslutningens syften i själva verket är mer begränsade. Kommissionen hade i så fall behövt anslutningsöverklaga med stöd av artikel 178 i domstolens rättegångsregler.

Domstolens bedömning

- 56 Enligt artikel 174 i rättegångsreglerna ska yrkandena i svarsskrivelsen avse att överklagandet helt eller delvis ska bifallas, avvisas eller ogillas. Enligt artikel 172 och 176 i rättegångsreglerna kan dessutom de parter som får inkomma med svarsskrivelse inge ett anslutningsöverklagande genom en separat handling, som ska vara åtskild från svarsskrivelsen. Anslutningsöverklagandet ska enligt artikel 178.1 och 178.3 andra meningen i rättegångsreglerna avse upphävande, helt eller delvis, av den överklagade domen, på grundval av grunder och argument som inte får vara desamma som dem som åberopats i svarsskrivelsen.

- 57 Det framgår av dessa bestämmelser, jämförda med varandra, att svarsskrivelsen inte får syfta till att den överklagade domen ska upphävas av skäl som är åtskilda från och självständiga i förhållande till dem i överklagandet. Sådana skäl kan endast anföras i ett anslutningsöverklagande (dom av den 10 november 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punkterna 99–101, och dom av den 30 maj 2017, Safa Nicu Sepahan/rådet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, punkt 20).
- 58 I detta fall har, såsom generaladvokaten påpekat i punkterna 45 och 46 i sitt förslag till avgörande, kommissionen åberopat som en grund att tribunalen missuppfattat de faktiska omständigheterna genom att konstatera att Growth Energy och Renewable Fuels Association enligt sina stadgar hade behörighet att tillvarata bioetanolindustrins eller sina medlemmars kommersiella intressen, en invändning som rådet inte gjort och som därför utgör en åtskild, självständig grund för upphävande av den överklagade domen som bara kan åberopas genom ett anslutningsöverklagande.
- 59 Enligt fast rättspraxis kan domstolen efter ett överklagande med stöd av artikel 56 i rättegångsreglerna pröva, vid behov ex officio, en grund om att de i artikel 263 FEUF angivna sakprövningsvillkoren inte är uppfyllda, då de hänför sig till rättsordningens grunder (se dom av den 29 april 2004, Italien/kommissionen, C-298/00 P, EU:C:2004:240, punkt 35, beslut av den 15 april 2010, Makhteshim-Agan Holding m.fl./kommissionen, C-517/08 P, ej publicerat, EU:C:2010:190, punkt 54, och dom av den 7 december 2017, Eurallumina/kommissionen, C-323/16 P, ej publicerad, EU:C:2017:952, punkt 31).
- 60 Den grund som åberopats av kommissionen kan dock inte godtas.
- 61 Den omständigheten att Growth Energy och Renewable Fuels Association inte har något vinstsyfte betyder inte att de inte får tillvarata kollektiva intressen för de juridiska personer de företräder. Kommissionen har i vart fall inte styrkt, eller ens påstått, att de inte hade kapacitet att vara part i rättsliga förfaranden.
- 62 I motsats till vad kommissionen har hävdat är det inte alls uppenbart att Growth Energys och Renewable Fuels Associations syften inte ger dem möjlighet att tillvarata sina medlemmars kommersiella intressen i tredjeländer. Som generaladvokaten har påpekat i punkt 51 i sitt förslag till avgörande, är syftet för var och en av dessa båda sammanslutningar tillräckligt brett formulerat för att innefatta rättsliga åtgärder för att försvara medlemmarnas intressen mot handelspolitiska skyddsåtgärder.
- 63 Av detta följer att den självständiga grund som kommissionen anfört ska underkännas, då den helt saknar rättsligt stöd.

Den första delen av den första grunden för huvudöverklagandet: huruvida de utvalda amerikanska tillverkarna är direkt berörda

Parternas argument

- 64 Rådet har gjort gällande att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkt 104 i den överklagade domen fann att de fyra utvalda amerikanska bioetanoltillverkarna var direkt berörda av den omtvistade förordningen, en slutsats som motiverades med de omständigheter som redovisades i punkterna 114, 116 och 117 i nämnda dom.
- 65 Tribunalen fann att dessa fyra tillverkare berördes direkt, eftersom de tillverkade den produkt som när den importerades till unionen blev föremål för antidumpningstullen. Att införa en sådan tull skulle förändra de rättsliga förutsättningarna för saluföring av bioetanol på unionsmarknaden.

Konstaterandet av en sådan direkt effekt skulle vara oförenlig med vad domstolen fastställde i sin dom av den 28 april 2015, T & L Sugars och Sidul Açúcares/kommissionen (C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkterna 44–51). I egenskap av tillverkare som inte säljer sina produkter direkt till unionen skulle de på sin höjd kunna vara indirekt berörda ur ekonomisk synvinkel, i den mån de potentiellt får en konkurrensnackdel i förhållande till andra bioetanoltillverkare som inte behöver betala tull.

- 66 Rådet anser att tribunalen gjorde fel som slog fast att antidumpningstullarna ändrade de rättsliga förutsättningarna för saluföringen av den berörda produkten och därmed direkt och väsentligt påverkade ställningen för alla utvalda tillverkare, oavsett om de är exportörer eller inte. När tribunalen fann att samtliga tillverkare som utgångspunkt skulle anses direkt berörda, gick den utöver den fasta rättspraxis som den hänvisade till och ”överdrev” således vad som kunde uttolkas av denna praxis.
- 67 När tribunalen fann att det räckte med en förmodad, indirekt förändring av de fyra utvalda tillverkarnas ekonomiska situation åsidosatte den därigenom villkoret direkt berörd i artikel 263 fjärde stycket FEUF, enligt vilket en talan endast kan väckas mot en åtgärd som direkt inverkar på den berörda personens rättsliga ställning och inte lämnar något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet måste vara av rent automatisk karaktär och endast följa av den angripna unionslagstiftningen utan att några andra mellanliggande regler behöver tillämpas.
- 68 Growth Energy och Renewable Fuels Association anser att det inte utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen slog fast att de var direkt berörda av den omtvistade förordningen.

Domstolens bedömning

- 69 Enligt domstolens fasta praxis, som tribunalen erinrade om i punkt 67 i den överklagade domen, kräver villkoret att en fysisk eller juridisk person ska vara direkt berörd av den åtgärd mot vilken talan väcks att två kriterier samtidigt är för handen. För det första måste den angripna åtgärden ha direkt inverkan på dennes rättsliga ställning. För det andra får rättsakten inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen, utan att några mellanliggande regler tillämpas (se, bland annat, dom av den 5 maj 1998, Compagnie Continentale (France)/kommissionen, C-391/96 P, EU:C:1998:194, punkt 41, samt beslut av den 10 mars 2016, SolarWorld/kommissionen, C-142/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:163, punkt 22, och beslut av den 21 april 2016, Makro autoservicio mayorista och Vestel Iberia/kommissionen, C-264/15 P och C-265/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:301, punkt 45).
- 70 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 58 i sitt förslag till avgörande, är det tribunalens bedömning av det första av dessa villkor som har ifrågasatts av rådet och kommissionen.
- 71 Institutionerna har gjort gällande att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att de utvalda amerikanska tillverkarna var direkt berörda av den omtvistade förordningen av den anledningen att en betydande volym av deras bioetanolproduktion regelbundet hade exporterats till unionen av handlare/blandningsföretag under undersökningsperioden, så att deras rättsliga ställning på unionsmarknaden hade påverkats påtagligt till följd av införandet av antidumpningstullen.
- 72 Det ska påpekas att det framgår av domstolens fasta praxis att trots att förordningar om införande av antidumpningstullar på en produkt till sin beskaffenhet och räckvidd har normativ karaktär, eftersom de är generellt tillämpliga på berörda näringsidkare, är det inte uteslutet att de direkt och personligen kan beröra vissa av dem, bland annat, under vissa villkor, tillverkare och exportörer av produkten i fråga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 april 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 19 och där angiven rättspraxis).

- 73 I sistnämnda hänseende har domstolen vid upprepade tillfällen slagit fast att rättsakter om införande av antidumpningstullar kan direkt och personligen beröra sådana producenter och exportörer av produkten i fråga som anses ägna sig åt dumpning på grundval av uppgifter om deras näringsverksamhet. Så är fallet med tillverkande och exporterande företag som kan visa att de har utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller som berörs av de förberedande undersökningarna (se, för ett liknande resonemang, bland annat dom av den 21 februari 1984, Allied Corporation m.fl./kommissionen, 239/82 och 275/82, EU:C:1984:68, punkterna 11 och 12, och dom av den 7 maj 1987, NTN Toyo Bearing m.fl./rådet, 240/84, EU:C:1987:202, punkt 5).
- 74 Det framgår av denna rättspraxis att ett företag inte kan anses vara direkt berört av en förordning om införande av en antidumpningstull enbart på grund av dess egenskap av tillverkare av den produkt som omfattas av tullen. Rollen som exportör är avgörande i detta hänseende. Det framgår av själva lydelsen av i föregående punkt angiven rättspraxis att anledningen till att vissa tillverkare och exportörer av en produkt kan anses direkt berörda av en förordning om införande av antidumpningstullar är bland annat att de hålls ansvariga för dumpning. En tillverkare som inte exporterar sin produktion till unionsmarknaden utan endast avsätter den på sin inhemska marknad kan inte hållas ansvarig för dumpning.
- 75 Som generaladvokaten påpekat i punkt 77 sitt förslag till avgörande räcker enbart den omständigheten att en produkt kommer in på unionsmarknaden, även i stora volymer, följaktligen inte för att anse att så snart produkten påförs en antidumpningstull har denna tull en direkt inverkan på tillverkarens rättsliga ställning.
- 76 I förevarande fall, såsom framgår av skälen 12 och 63 i den omtvistade förordningen och som tribunalen konstaterade i punkt 94 i den överklagade domen, exporterade de utvalda amerikanska tillverkarna inte sin produktion direkt till unionsmarknaden under undersökningsperioden. De hölls därför inte ansvariga för dumpning, och ingen individuell dumpningsmarginal kunde fastställas för dem, såsom framgår av skälen 64 och 76 i den omtvistade förordningen och som tribunalen påpekat i punkterna 107–112 i den överklagade domen.
- 77 Eftersom dessa tillverkare inte direkt exporterat sin produktion till unionsmarknaden och därför i slutändan inte angetts som exportörer i den omtvistade förordningen, är de varken direkt berörda av att dumpning fastställts förekomma eller ens direkt ekonomiskt berörda, eftersom deras produktion inte varit direkt föremål för de antidumpningstullar som införts.
- 78 Amerikanska bioetanoltillverkare utpekades visserligen i institutionernas rättsakter, eftersom de inledningsvis inkluderades av kommissionen i urvalet amerikanska tillverkande exportörer. Denna omständighet, som för övrigt också konstaterats av tribunalen i punkt 119 i den överklagade domen, som rör bedömningen av om de utvalda amerikanska tillverkarna är personligen berörda, räcker dock inte för att dra slutsatsen att de sistnämnda är direkt berörda av den omtvistade förordningen.
- 79 Det framgår av ovan i punkt 73 nämnda rättspraxis att endast de företag som ”tillverkar och exporterar” en produkt som omfattas av en antidumpningstull och som hålls ansvariga för dumpningen och kan visa att de har utpekats i institutionernas rättsakter ska anses direkt berörda av förordningen om införande av denna tull.
- 80 Såsom redan har påpekats i punkt 76 ovan, är det ostridigt att de utvalda amerikanska tillverkarna inte exporterade sin bioetanolproduktion direkt till unionsmarknaden.
- 81 Även om den omtvistade förordningen förvisso kan ge de amerikanska bioetanoltillverkarna en konkurrensnackdel, kan det inte i sig – även om det skulle anses styrkt – leda till slutsatsen att de tillverkarnas rättsliga ställning påverkades av bestämmelserna i förordningen och att de därmed var direkt berörda av dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 april 2015, T & L Sugars och

Sidul Açúcares/kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 37, och dom av den 17 september 2015, Confederazione Cooperative Italiane m.fl./Anicav m.fl., C-455/13 P och C-457/13 P–C-460/13 P, ej publicerad, EU:C:2015:616, punkt 49).

- 82 Tribunalen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att de utvalda amerikanska bioetanoltillverkarna var direkt berörda av den omtvistade förordningen. Följaktligen ska den överklagade domen upphävas i den del den ogiltigförklarade den omtvistade förordningen i den mån denna rörde Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET och Platinum Ethanol, utan att de övriga grunderna för överklagandet behöver prövas.

Prövning av anslutningsöverklagandet

- 83 Growth Energy och Renewable Fuels Association har inom ramen för sitt anslutningsöverklagande anfört två grunder, avseende felaktig bedömning från tribunalens sida av huruvida deras talan kunde tas upp till prövning i första instans. De har för det första gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att begränsa omfattningen av deras individuella talerätt till den tionde grunden, som syftade till att tillvarata deras processuella rättigheter. De har således bestritt tribunalens slutsats i punkt 161 andra strecksatsen i den överklagade domen att deras talan skulle avvisas såvitt avsåg de nio första grunderna.
- 84 För det andra har de gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte tillerkänna dem talerätt i sina medlemmars namn, förutom de utvalda amerikanska bioetanoltillverkarna, det vill säga dels handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS, dels de övriga medlemmar som inte ingick i urvalet. De har således bestritt tribunalens slutsats i punkt 161 tredje strecksatsen i den överklagade domen att talan skulle avvisas i den mån den syftade till ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen såvitt den rörde andra av sökandenas medlemmar än de fem utvalda amerikanska tillverkarna.
- 85 Rådet har yrkat att domstolen ska ogilla anslutningsöverklagandet såvitt avser båda grunderna.
- 86 Kommissionen har också gjort gällande, i andra hand, att anslutningsöverklagandet ska ogillas, då de båda grunderna uppenbart saknar fog. Den har dock även, i första hand, anfört två invändningar om rättegångshinder.

Huruvida anslutningsöverklagandet kan tas upp till sakprövning

- 87 Kommissionen har för det första gjort gällande att anslutningsöverklagandet har undertecknats elektroniskt av en person som påstår sig vara medlem av advokatsamfunden i Aten (Grekland) och Bryssel (Belgien) men att varken yrkesintyg eller fullmakt getts in, vilket om det inte rättas till räcker för att avvisa anslutningsöverklagandet.
- 88 Kommissionen har för det andra gjort gällande att Growth Energys och Renewable Fuels Associations anslutningsöverklagande ska avvisas, liksom borde ha skett med deras talan om ogiltigförklaring i första instans vid tribunalen, på grund av att de enligt sina egna stadgar inte är behöriga att föra denna talan. Kommissionen har närmare bestämt anfört samma argument som den framfört i syfte att ifrågasätta huruvida de båda sammanslutningarnas svarsskrivelse kan prövas i sak. Dessa argument sammanfattas i punkterna 51–53 ovan.
- 89 Domstolen noterar att Growth Energys och Renewable Fuels Associations ursprungliga anslutningsöverklagande såsom generaladvokaten påpekat i punkt 113 i sitt förslag till avgörande är korrekt undertecknat av en advokat vars ställning som sådan inte bestritts och som i alla händelser

och i enlighet med artikel 44.1 b i domstolens rättegångsregler har företett ett intyg om att hon är behörig att uppträda inför domstol i en medlemsstat jämte fullmakter från Growth Energy och Renewable Fuels Association.

- 90 Kommissionens första invändning om rättegångshinder ska därför avslås som uppenbart ogrundad.
- 91 Den andra invändningen om rättegångshinder ska också avslås, av de skäl som anges i punkterna 60–63 ovan.

Den första grunden

Parternas argument

- 92 Den första grunden som åberopats av Growth Energy och Renewable Fuels Association består av två delar.
- 93 Den första delgrunden är att tribunalen i punkt 79 i den överklagade domen felaktigt konstaterat att den omtvistade förordningen inte ändrade den rättsliga situationen samt rättigheterna och skyldigheterna för dessa båda sammanslutningar.
- 94 De anser att en antidumpningsförordning kan påverka den rättsliga ställningen för en enskild på andra sätt än enbart skyldigheten att betala en antidumpningstull. I förevarande fall har den omtvistade förordningen ändrat på deras rättigheter och skyldigheter, eftersom de endast existerar i för att tillvarata och företräda den amerikanska bioetanolindustrins rättigheter för sina medlemmars räkning, oavsett om dessa är tillverkare som inkluderats i stickprovet eller inte.
- 95 De har vidare betonat att för att på ett lämpligt sätt företräda sina medlemmar inför unionsinstitutionerna har de aktivt deltagit i det administrativa antidumpningsförfarande som ledde fram till antagandet av den omtvistade förordningen. En förordning om införande av en antidumpningstull är därför till men för en sammanslutning – personligen och med hänsyn till dess syfte – då denna inte uppnått det önskade resultatet av dess ingripande.
- 96 Slutligen har de gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 86 i den överklagade domen fann att domen av den 24 mars 1993, CIRFS m.fl./kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111) inte var relevant, med motiveringen att sökandenas ställning som intresseorganisationer inte kunde jämföras med den ställning som en förhandlare som formellt agerar i sina medlemmars namn har, vilket var fallet i det målet.
- 97 I den andra delgrunden har de bestritt tribunalens slutsats i punkt 85 i den överklagade domen att de endast kunde anses direkt och personligen berörda av den omtvistade förordningen beträffande den tionde grunden, om skydd av deras processuella garantier enligt artiklarna 6.7, 19.1, 19.2, 20.2, 20.4 och 20.5 i grundförordningen.
- 98 De har betonat att de två domar som tribunalen därvidlag stödde sig på, nämligen domen av den 4 oktober 1983, Fediol/kommissionen (191/82, EU:C:1983:259, punkt 31), och domen av den 17 januari 2002, Rica Foods/kommissionen (T-47/00, EU:T:2002:7, punkt 55), inte underbygger denna slutsats. Även om det av dessa domar framgår att en person endast kan vara personligen berörd av en rättsakt "när vissa processrättsliga skyddsregler har föreskrivits för denna person i de tillämpliga unionsbestämmelserna", ger domarna emellertid inget stöd för argumentet att talerätten bör begränsas till de grunder som avser åsidosättande av processuella rättigheter.

- 99 De anser att när det väl har fastställts att en person är direkt och personligen berörd måste dennes talan anses kunna tas upp till sakprövning i dess helhet. Alla berörda parter i den mening som avses i grundförordningen, oavsett om de är tillverkare, exportörer, importörer eller sammanslutningar som företräder dem, åtnjuter samma rättigheter enligt förordningen. När tribunalen nekade dem "fullständig talerätt" medgav tribunalen också att reglerna för intresseorganisationer ska vara olika beroende på om dessa ger in ett klagomål eller om de bestrider en åtgärd som är till skada för dem själva och deras medlemmar.
- 100 Rådet och kommissionen har yrkat att den första grunden ska ogillas och bland annat gjort gällande att tribunalen hade fog för sin slutsats att sammanslutningarnas talerätt begränsade sig till skyddet av deras processuella rättigheter.

Domstolens bedömning

- 101 Som framgår av punkterna 77–87 i den överklagade domen slog tribunalen i huvudsak fast att Growth Energy och Renewable Fuels Association skulle anses ha rätt att väcka talan mot den omtvistade förordningen, men endast i begränsad omfattning, för att skydda sina processuella rättigheter.
- 102 Mer specifikt fann den för det första, i punkt 79 i den överklagade domen, att Growth Energy och Renewable Fuels Association inte var direkt berörda av den omtvistade förordningen, i den mån den lade antidumpningstullar enbart på medlemmarnas produkter, eftersom detta inte ändrade deras rättsliga situation. Den fann emellertid för det andra, i punkterna 80–85 och 87 i den överklagade domen, att de två sammanslutningarna likväl hade rätt att väcka talan mot den omtvistade förordningen i egenskap av intresseorganisationer som deltagit i processen med att anta förordningen, dock endast på ett begränsat sätt, för att skydda de processuella rättigheter som de har enligt grundförordningen. För det tredje slog den i punkt 86 i den överklagade domen fast att de inte kunde stödja sig på domen av den 24 mars 1993, CIRFS m.fl./kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111, punkterna 28–30), eftersom deras ställning som intresseorganisationer enligt grundförordningen inte var jämförbar med ställningen för en förhandlare som agerar formellt i sina medlemmars namn.
- 103 Inom ramen för den första delgrunden, som avser punkterna 79 och 86 i den överklagade domen, har Growth Energy och Renewable Fuels Association gjort gällande att tribunalen borde ha godtagit deras fulla kapacitet att agera, eftersom de deltog aktivt i det administrativa antidumpningsförfarandet. Det var felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkt 79 i den överklagade domen fann att de inte berördes direkt av den omtvistade förordningen och i punkt 86 i domen att de inte befann sig i en situation som var jämförbar med den i målet CIRFS m.fl./kommissionen (dom av den 24 mars 1993, C-313/90, EU:C:1993:111, punkterna 28–30).
- 104 Growth Energys och Renewable Fuels Associations argument kan emellertid inte godtas.
- 105 För det första kan den omtvistade förordningen inte, såsom också generaladvokaten har påpekat i punkt 153 i sitt förslag till avgörande, anses ha ändrat Growth Energys och Renewable Fuels Associations rättigheter och skyldigheter, enbart på grund av att de hade som uppgift att tillvarata och företräda den amerikanska bioetanolindustrins rättigheter för sina medlemmars räkning. För det andra hade, såsom generaladvokaten påpekat i punkterna 160–165 i sitt förslag till avgörande, tribunalen fog för sin slutsats att situationen för Growth Energy och Renewable Fuels Association inte på något sätt var jämförbar med den exceptionella situationen som förhandlare som var i fråga i målet CIRFS m.fl./kommissionen (dom av den 24 mars 1993, C-313/90, EU:C:1993:111, punkterna 28–30).

- 106 Inom ramen för den andra delen av den första grunden har Growth Energy och Renewable Fuels Association väsentligen gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den begränsade omfattningen av deras rätt att väcka talan mot den omtvistade förordningen till att tillvarata sina processuella rättigheter och därför fann att endast deras tionde grund kunde tas upp till prövning.
- 107 Domstolen har slagit fast att en fysisk eller juridisk person med processuella rättigheter i förfarandet för antagande av en unionsrättsakt i princip inte kan tillerkännas rätt att väcka talan mot den rättsakten och bestrida dess materiella lagenlighet så snart det föreligger processuella garantier av något som helst slag. Den exakta omfattningen av en enskilds rätt att väcka talan mot en unionsrättsakt beror på dennes rättsliga ställning enligt den unionsrätt som syftar till att skydda erkända berättigade intressen (dom av den 25 oktober 1977, Metro SB-Großmärkte/kommissionen, 26/76, EU:C:1977:167, punkt 13, dom av den 4 oktober 1983, Fediol/kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, punkt 31, och beslut av den 5 maj 2009, WWF-UK/rådet, C-355/08 P, ej publicerat, EU:C:2009:286, punkt 44).
- 108 Som generaladvokaten påpekat i punkt 157 i sitt förslag till avgörande räcker det inte för talerätt att helt enkelt åberopa att det föreligger processuella garantier, när talan stöder sig på grunderna om åsidosättande av materiella bestämmelser (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 5 maj 2009, WWF-UK/rådet, C-355/08 P, ej publicerat, EU:C:2009:286, punkt 47).
- 109 Härav följer att överklagandet inte kan bifallas avseende Growth Energys och Renewable Fuels Associations första grund.

Den andra grunden

Parternas argument

- 110 Growth Energy och Renewable Fuels Association har inom ramen för sin andra grund, som består av två delar, gjort gällande att tribunalen också gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte tillerkänna dem talerätt för sina medlemmars räkning, andra än de utvalda amerikanska bioetanoltillverkarna, det vill säga dels handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS, dels de övriga medlemmar som inte ingick i urvalet.
- 111 Tribunalen fann i punkterna 52–55 i den överklagade domen felaktigt att tillvaratagande av Murex och CHS intressen inte kunde motivera att talan kunde tas upp till prövning av den anledningen att dessa endast hade ställning som "associerade" medlemmar av Growth Energy och Renewable Fuels Association och därför saknade rösträtt. Domstolens praxis om sammanslutningars talerätt gör nämligen ingen åtskillnad mellan associerade medlemmar och andra medlemmar, utan det framgår tvärtom klart av den att en talan som väckts av en sammanslutning som agerar för en eller flera av sina medlemmars räkning, vilka själva kunde ha väckt talan, kan tas upp till sakprövning.
- 112 Tribunalen fann också felaktigt, i punkterna 152–154 i den överklagade domen, att de övriga medlemmarna i Growth Energy och Renewable Fuels Association, som inte var inkluderade i stickprovet, inte var direkt berörda av den omtvistade förordningen, eftersom dessa båda sammanslutningar inte hade preciserat vilka de var och eftersom de inte hade lagt fram någon bevisning som styrkte att de hade exporterat bioetanol till unionen och att deras produkter hade varit föremål för den antidumpningstull som införts genom denna förordning. De har hävdade att den omtvistade förordningen, genom att fastställa en landsomfattande antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Förenta staterna, ska anses beröra alla amerikanska tillverkare direkt,

eftersom deras rättsliga situation påverkas direkt av antidumpningstullen så snart deras produkt kommer in på unionsmarknaden. Potentiella exportörer är direkt berörda även därför att antidumpningstullen påverkar de platser varifrån produkten exporteras.

- 113 Growth Energy och Renewable Fuels Association har tillagt att tribunalen också underlät att pröva om de var personligen berörda. De deltog emellertid i förfarandet i egenskap av företrädare för alla sina medlemmar och lade fram bevisning för att den amerikanska importen inte orsakade någon betydande skada för industrin i Europeiska unionen. Det som är speciellt med förevarande mål är alltså att den omtvistade förordningen antogs på grundval av deras synpunkter, vilka baserade sig på medlemmarnas ståndpunkter. Att inte erkänna deras talerätt skulle göra det möjligt för rådet att helt kringgå en effektiv kontroll av lagenligheten. I detta avseende är tribunalens påstående i punkt 161 i den överklagade domen felaktigt och överdrivet.
- 114 Rådet har yrkat att den andra grunden för anslutningsöverklagandet ska avvisas eller i varje fall ogillas, då den helt saknar rättslig grund.

Domstolens bedömning

- 115 Tribunalen fann i punkterna 52–55 i den överklagade domen att Growth Energy och Renewable Fuels Association inte hade talerätt i egenskap av företrädare för sina respektive ”associerade” medlemmar Murex och CHS. Den noterade därvidlag, i punkt 53 i den överklagade domen, att CHS som associerad medlem i Renewable Fuels Association enligt sammanslutningens stadgar hade rätt att delta i medlemmarnas möten men däremot saknade rösträtt. Kommissionen påpekade också, i punkt 54 i den överklagade domen, att Murex i egenskap av associerad medlem i Growth Energy inte heller, enligt stadgan för den sammanslutningen, hade rösträtt. Tribunalen drog av detta slutsatsen att CHS och Murex inte hade möjlighet att göra sina intressen gällande om de företräddes av sin sammanslutning.
- 116 Dessutom konstaterade tribunalen, i punkterna 151–153 i den överklagade domen, att Growth Energy och Renewable Fuels Association inte specifikt hade angett någon medlem, förutom de utvalda amerikanska tillverkarna och handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS, som hade kunnat ha talerätt. Inte heller hade de lagt fram bevis för att sådana medlemmar hade exporterat bioetanol till unionen och således omfattades av den antidumpningstull som införts genom den omtvistade förordningen. Tribunalen drog av detta slutsatsen att dessa medlemmar inte kunde anses vara direkt berörda av den omtvistade förordningen.
- 117 Domstolen konstaterar först att rådets invändning om rättegångshinder avseende den andra grunden ska avslås. I motsats till vad rådet har gjort gällande, har Growth Energy och Renewable Fuels Association inte ifrågasatt tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna, utan den rättsliga bedömningen av dessa omständigheter och, mer specifikt, dess slutsatser dels att de båda sammanslutningarna inte hade rätt att väcka talan för handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS räkning, dels att de amerikanska bioetanoltillverkare som inte ingick i urvalet inte var direkt berörda av den omtvistade förordningen.
- 118 Därefter underkänner domstolen den andra delen av den andra grunden som åberopats av Growth Energy och Renewable Fuels Association, om att tribunalen felaktigt funnit att dessa två sammanslutningar inte har rätt att väcka talan för de av sina medlemmars räkning som inte ingick i urvalet av exporterande tillverkare.
- 119 Som framgår av punkterna 69–82 ovan räcker det varken att en del av de amerikanska bioetanoltillverkarnas produktion, även om den är betydande, exporteras till unionen eller att de kan behöva betala den antidumpningstull som införts genom den omtvistade förordningen för att de ska anses direkt berörda av denna förordning i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

- 120 Därefter ska överklagandet bifallas såvitt avser den första grundens andra del. Det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att ett tillvaratagande av handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS intressen inte kunde motivera att Growth Energys och Renewable Fuels Associations kunde tas upp till prövning av den anledningen att de företagen bara var associerade medlemmar och därför inte hade rösträtt i dessa sammanslutningar.
- 121 Den omständigheten kan inte räcka för att sådana sammanslutningar ska anses sakna talerätt.
- 122 Som generaladvokaten betonat, i punkt 129 i sitt förslag till avgörande, beror möjligheten att pröva en talan från en intresseorganisation som har till uppgift att tillvarata sina medlemmars kollektiva intressen, i den andra av de situationer som beskrivs i punkt 45 i den överklagade domen, på om de företag som den företrädare har egen talerätt (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 18 december 1997, Sveriges Betodlars Centralförening och Henrikson/kommissionen, C-409/96 P, EU:C:1997:635, punkterna 46 och 47, dom av den 22 juni 2006, Belgien och Forum 187/kommissionen, C-182/03 och C-217/03, EU:C:2006:416, punkt 56, dom av den 22 december 2008, British Aggregates/kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 33, och dom av den 13 mars 2018, European Union Copper Task Force/kommissionen, C-384/16 P, EU:C:2018:176, punkt 87).
- 123 Att vissa medlemmar i en sammanslutning saknar rösträtt eller andra redskap för att hävda sina intressen inom denna sammanslutning räcker dock inte för att visa att den inte har till syfte att företräda sådana medlemmar.
- 124 Ett sådant ytterligare villkor kan dessutom, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 141 i sitt förslag till avgörande, vara svårt att bedöma, särskilt med tanke på möjliga skillnader beroende på vilket lands lag som reglerar stadgarna för den berörda sammanslutningen.
- 125 Av detta följer att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att det ankom på Growth Energy och Renewable Fuels Association att visa inte bara att deras medlemmar var direkt och personligen berörda i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, utan även att de medlemmar vars intressen de avsåg att försvara också måste kunna göra sina individuella intressen gällande inom dessa organisationer.
- 126 Följaktligen ska den överklagade domen upphävas i den mån den avvisade den talan om ogiltigförklaring som väckts av Growth Energy och Renewable Fuels Association i egenskap av intresseorganisationer för tillvaratagande av medlemmarnas kollektiva intressen, och mer specifikt handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS intressen, utan att pröva om de sistnämnda var direkt och personligen berörda av den omtvistade förordningen.

Prövning av talan vid tribunalen

- 127 I enlighet med artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol får domstolen, när tribunalens avgörande upphävs, antingen återförvisa målet till tribunalen för avgörande eller själv slutligt avgöra målet, om det är färdigt för avgörande.
- 128 I förevarande mål anser domstolen att den har tillgång till samtliga uppgifter som krävs för att den själv ska kunna avgöra huruvida den talan som väcktes vid tribunalen av Growth Energy och Renewable Fuels Association, i egenskap av företrädare för de utvalda amerikanska bioetanoltillverkarna, kan tas upp till prövning.

- 129 Som framgår av punkterna 69–82 ovan, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning som fann att de utvalda amerikanska tillverkarna var direkt berörda av den omtvistade förordningen, eftersom, under undersökningsperioden, mycket betydande volymer bioetanol som hade exporterats till unionen hade köpts upp av handlare/blandningsföretag bland dessa.
- 130 Eftersom Growth Energy och Renewable Fuels Association, för att visa att de var direkt berörda av den omtvistade förordningen i egenskap av företrädare för de utvalda amerikanska tillverkarna, nöjde sig med att åberopa ställningen för de tillverkarna, vilka kan få se sin konkurrenssituation påtagligt påverkad av att de blir ålagda den antidumpningstullen som infördes genom nämnda förordning, konstaterar domstolen att de inte har visat att de tillverkarna var direkt berörda av förordningen i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 131 Då det ankom på Growth Energy och Renewable Fuels Association att visa att deras medlemmar var inte bara personligen utan också direkt berörda av den omtvistade förordningen, villkor som är kumulativa (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 76, och dom av den 13 mars 2018, Industrias Químicas del Vallés/kommissionen, C-244/16 P, EU:C:2018:177, punkt 93), ska rådets invändning om rättegångshinder bifallas och talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen avvisas i den delen.

Återförvisning av målet till tribunalen

- 132 Domstolen finner däremot att den inte är i stånd att själv pröva huruvida den talan som Growth Energy och Renewable Fuels Association väckt i egenskap av företrädare för handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS intressen kan tas upp till sakprövning, då deras talan i den delen avvisades av tribunalen utan att den prövade om de företagen var direkt och personligen berörda av den omtvistade förordningen.
- 133 Målet ska därför återförvisas till tribunalen för prövning av om Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan kan prövas i sak i den mån de väckt talan i egenskap av företrädare för handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS.
- 134 Frågan om rättegångskostnader ska under de omständigheterna anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet (T-276/13, EU:T:2016:340) upphävs, utom i den del den ogillade den talan som väckts av Growth Energy och Renewable Fuels Association för egen räkning i egenskap av berörda parter i förfarandet.**
- 2) Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan om ogiltigförklaring avvisas i den mån de väckt denna talan i egenskap av företrädare för de utvalda amerikanska bioetanoltillverkarnas intressen.**
- 3) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av om Growth Energys och Renewable Fuels Associations talan om ogiltigförklaring kan prövas i sak i den mån de väckt talan i egenskap av företrädare för handlarna/blandningsföretagen Murex och CHS.**
- 4) Frågan om rättegångskostnader anstår.**

Underskrifter